

„Ortsrepertorium für Krain“ od l. 1884 in „Statistischer Bericht der Handels- und Gewerbekammer in Laibach od l. 1880. Baurov zemljevid ima 20 trgov: Bela Peč, Cerknica, Kropa, Litija, Mengeš, Mokronog, Motnik, Planina, Postojna, Radeče, Ribnica, Senožeče, Sodršica, Stari Trg, Tržič, Turjak, Vače, Vipava, Vrhnika, Žužemperk. Kozlerjev zemljevid jih ima 15 in sicer gori imenovane razven Kroke, Mengeša, Sodršice, Starega Trga in Turjaka. „Statistischer Bericht“ jih ima 21 in sicer so: Bela Peč, Cerknica, Kostel, Kropa, Litija, Mengeš, Mokronog, Motnik, Planina, Postojna, Radeče, Ribnica, Senožeče, Sodršica, Tržič, Turjak, Vače, Vipava, Vrhnika, Žužemperk. „Ortsrepertorium“ pa ima 18 trgov in sicer tiste, ki so v statističnem poročilu razven: Bele Peči, Kroke, Mengeša, Motnika in poleg teh je imenovana kot trg Spodnja Šiška. V vseh štirih navedenih knjigah oziroma zemljevidih je torej teh-le 13 trgov: Cerknica, Litija, Mokronog, Planina, Postojna, Radeče, Ribnica, Senožeče, Tržič, Vače, Vipava, Vrhnika, Žužemperk. Te torej tudi z gotovostjo moremo prištevati trgov. Brez dvombe pa

so tudi še trgi: Bela Peč, ki v repertoriji ni med trgi; Motnik, ki ga ni v repertoriji. Sodršica in Turjak, ki po Kozlerjevem zemljevidu nista trga. Kostel in Železniki pa nista ne na Baurovem ne na Kozlerjevem zemljevidu, Kropa in Mengeš pa ne na Kozlerjevem zemljevidu in ne v repertoriji zaznamovana kot trg. Stari Trg (v črnomaljskem okraji) je samo na Baurovem zemljevidu zaznamovan kot trg, glede Šiške pa nam samo repertorij pove, da je trg. Poleg prvo imenovanih 13 trgov so gotovo tudi trgi: Bela Peč, Motnik, Sodršica in Turjak, torej bi jih bilo 17. Da pa moremo na to vprašanje natanko odgovoriti, prosimo gg. sodelavce, posebno tiste, ki v teh krajih službujejo, da to stvar preiskujejo in po zanesljivih podatkih nam poročajo, ali smemo trgov prištevati še: Kostel, Železnike, Kropo, Mengeš in Stari Trg. Tudi Jesenice na Gorenjskem imajo na krajevni deski napisano „Markt Assling, trg Jesenice“, česar pa v zemljevidih in knjigah ne nahajamo. Tudi tu bi prosili pojasnila. Ko nam dojdejo zanesljiva poročila, moremo šele končno odgovoriti na to vprašanje, ki je v tesni zvezi s poukom v domovinoslovju. A. Ž.

Naši dopisi.

Iz krškega okraja. (Konferencija.)* Dne 6. vel. srpana t. l. se je zbralo učiteljsvo našega okraja k uradni konferenciji v Krško.

Točno ob 9. uri otvori g. prvosednik in voditelj učiteljske konferencije c. kr. okrajni šolski nadzornik Francišek Gabršček konferencijo. V svojem nagovoru s toplimi besedami pozdravlja navzočnike ter jih spodbuja, da se resno in stvarno udeležujejo dnevnih obravnav. Kajoč na prevažno nalogo konferencij navaja glavne točke vzporeda ter želi, da bi se taisti rešil vsestranski in na čast učiteljstva. Pri konferencijah je učiteljstvu dana lepa prilika, da širijo svojo znanost, da se vglobljajo v končno razmotrivanje učne stvarine in da vzajemno priobčujejo svoje bogate izkušnje na pedagoškem polju. Zato mora učiteljstvo iz dna svoje duše zahvaliti daritelja šolskih postav, premodrega vladarja in skrbnega zaščitnika šolstva, presvetlega cesarja Franciška Jožefa I. S toplimi besedami se spominja g. prvosednik tudi preveselega dogodka v prevzvišeni vladarski rodbini, poroke Nje c. kr. visokosti presvetle gospe nadvojvodinje Marije Valerije z Njega c. kr. visokostjo nadvojvodo Franciškom Salvatorjem dne 31. malega srpana t. l. ter omenja, da je ob tej priliki izjavil največjo udanost v imeni vsega učiteljstva krškega okraja pōtem gosp. c. kr. okrajnega glavarja na višje mesto: „Bog ohrani. Bog obvaruj našega milega cesarja Franciška Jožefa I. Bog ohrani presvetla novoporočenca, Bog obvaruj

celo hišo habsburško!“ Na to zakliče konferencija trikratno slava in živio.

Navzočnih je bilo 37 učiteljev in učiteljic. Kot gostje so bili prisotni g. Martin Sinkovič c. kr. okrajni šolski nadzornik v Trstu in več učiteljskih pripravnic. G. prvosednik si izvoli svojim namestnikom g. Ivana Lapajneto, ravnatelja meščanske šole v Krškem. Kot zapisnikarja voli učiteljstvo soglasno g. Franciška Slanca, učitelja v Radečah in gđc. Ludoviko Košenini, učiteljico v Mokronogu. Na to sledi obširno poročilo g. nadzornika o šolstvu. Pred vsem prečita g. prvosednik presrečno in laskavo zahvalo preblagorodnega g. barona Andr. Winklerja, deželnega predsednika kranjskega, kateremu je gosp. prvosednik odposlal telegrafičnim pōtem v imeni učiteljstva krškega okraja povodom desetletnice kot predsedniku Kranjske častitko. Na to omeni in naznanja g. predsednik, da je nemila smrt pokosila g. nadučitelja Ivana Kaligerja v Šmarjeti ter povabi konferencijo, da vstane v znak sočutja, kar se zgodi. Dalje omenja izvršitev lanskih konferenčnih sklepov. Iz statistike omenja, da je v šolskem letu 1889/90 bilo v krškem okraji 25 šol in sicer: 1 meščanska, 22 ljudskih in 2 zasilni šoli. Izmed teh šol je bila: 1 meščanska s tremi razredi, 10 jednorazrednic, 8 dvorazrednic, 3 trirazrednice in 3 štirtirazrednice. Poučni jezik je bil na 23 šolah slovenski, na 1 šoli (meščanski) nemški in na 1 šoli (ljudski v Krškem) slovenski in nemški. Nemščina kot obligaten predmet se je učila na 5 šolah s 785 učenci, kot neobligaten pred-

* Slučajno zakasnjeno.

Urodo.

met na 6 šolah s 182 učenci. Stanje šolskih poslopij je v obče zadostno, vendar jih je nekaj še prav slabih nekaj pa prav dobrih. Šolska oprava je z ozirom na šolsko zdravstvo v obče dovoljna, vendar je taista na nekaterih šolah še nedostatna. Število otrok je za šolo godnih 7666, obiskujočih 5789. Šolsko obiskovanje se je v obče izboljšalo, vendar so še nekatere šole jako slabo obiskovane. Učiteljskih močij je bilo koncem šolskega leta 46 in sicer 12 nadučiteljev, 16 učiteljev, 14 učiteljic in 4 pomožni učitelji. Za ženska ročna dela je bilo nastavljenih 7 posebnih učiteljic. Katehetov je bilo 30. Kmetijski pouk se je učil na 11 šolah večinoma teoretično in praktično. Pravi kmetijski nadaljevalni tečaj je bil na 1 šoli, po 1 ali 2 posebni uri se je ta predmet učil še na drugih 3 šolah. Dalje omenja važnejše ukaze l. 1889/90.

Uspehi v obče in v posameznih predmetih so bili dovoljni, na nekaterih šolah celo prav dobri. Le na katerih šolah je želeli boljših uspehov. Učiteljstvo se je zelo trudilo, da bi doseglo dobre ali vsaj boljše uspehe, in videlo se je, da ta trud ni bil zaman. K temu uspehu je pripomoglo tudi boljše šolsko obiskovanje. Dalje omenja g. nadzornik posamezne učne predmete in se o uspehih v obče dovoljno izreče. Disciplina je na večini šol dobra, na nekaterih prav dobra. Uradni spisi naj se izvršujejo z največjo skrbjo. Na nekaterih šolah še niso v redu. Učitelji naj so složni med seboj, s prebivalstvom in z g. duhovniki. Šola bodi središče delovanja. Šolski vrt bodi vzgleden. Za učila je skrbeti, da se pomnože. H koncu nadzornikovega poročila počasti konferencijo s svojim pohodom g. okrajni glavar Henrik Weiglein. G. predsednik ga s toplimi besedami prijazno pozdravi in ga pri tej priliki zahvali za podporo pri razvijanju šolstva, na kar g. glavar zagotavlja, da bo vedno z največjim veseljem deloval na prospeh ljudskega šolstva in učiteljstva, kar konferencija z glasnim odobravanjem vzame na znanje. Na to sledi izbor in razdelitev učne tvarine iz realij za posamezne razrede in oddelke raznih kategorij ljudske šole v krškem okraju. Ti učni načrti so se že pri lanskim konferenciji vsestransko obravnavali. Izročili so se posebnemu odseku pod predsedstvom g. nadzornika. Iz lanskim referatov je g. nadzornik sestavil potem učne načrte za jedno-, dvo-, tri- in štirirazrednice ter jih poslal odsekovi udom (gg. Abram, Grčar, Požar in Ravnikar) v pregled. Dotične učne načrte sprejela je konferencija soglasno.

Potem poroča g. učitelj Frančišek Slanec o ovirah dovoljnemu učenju in vzgojnemu uspehu v ljudski šoli (zlasti na deželi) in kako bi se taisti odstranili. G. poročevalec razpravlja v živem in zanimivem govoru razne ovire učenju in vzgojnemu uspehu ter navaja sredstva, s katerimi bi se te ovire odstranile. Iz njegovega izbornega poročila je bilo razvidno, da je umel stvar in se za njo vnel, pa tudi,

da si je v svesti vzvišenega poklica učiteljevega. Njegov referat je bil vsestransko živo pohvaljen.

Sledilo je dalje določilo o učnih knjigah in učilih za šolsko leto 1890/91. in poročilo knjižničnega odbora o stanju, uporabi in računu okrajne učiteljske knjižnice. Končno sledi volitev stalnega odbora. Izvoljeni so bili gg.: Bezljaj, Lapajne, dr. Romih in Rupnik. V knjižnični odbor pa so bili voljeni gg.: Cepuder, Lapajne, dr. Romih, Rupnik in gđ. Schmidinger.

S tem je bil vzpored končan in g. prvosednik zahvali gg. poročevalce za trud in za odlična poročila, ves zbor pa za pazljivost ter želi, da bi današnja konferencija obrodila obilo sadu. Vsi naj z vsemi svojimi močmi delujejo na korist izročene jim mladine, naj jim vcepljajo v mlada in vzprejemna srca čut ljubezni do Boga, do domovine, države in presvetle vladarske hiše. Zahvali še g. glavarja za njegovo prisotnost ter sklene konferencijo s trikratnim živio in slavaklicem na presvetlega cesarja.

G. Lapajne v imeni učiteljstva zahvali g. nadzornika za vzorno in nepristransko voditev konferencije. Po obedu pa je pedagoško društvo zborovalo na vrtu g. Gregoriča. —ar.

Loški Potok. V spomin godu Nj. Velikanstva presvetlega cesarja Frančiška Jožefa I. in poroke Nje ces. visokosti presvetle nadvojvodinje Marije Valerije so si omislili po nasvetu tukajšnjega župana in predsednika krajnega šolskega sveta, nadučitelja in po prizadevanji tukajšnjega občinskega tajnika g. M. T. šolski prijatelji lepo šolsko zastavo, katero je tukajšnji župnik g. A. More dne 12. vinotoka blagoslovil. Že zarano zjutraj je naznanjal mogočni strel, da se bo danes kaj nenavadnega vršilo. Ob 1/2 9. uri se je zbrala šolska mladina v šoli, od kodar so šli ob 9. uri med pokanjem možnarjev z zastavo v cerkev, kjer se je v pričo krajnega šolskega sveta, učiteljstva, šolske mladine in mnogobrojnega ljudstva vršilo blagoslovljenje po navadnih običajih. Kot kumica je pristovala tukajšnja poštarica gospd. Matilda Lunaček. Potem se je pela zahvalna pesem, kateri je sledil zelo primeren in spodbuden govor č. g. župnika. Na konci maše se je zapela še cesarska pesem in potem so šli zopet vsi otroci v šolo, kjer jim je gosp. župnik po kratkem razgovoru razdelil podobice v spomin tega veselega dogodka.

Zastava je iz čisto svilnatga, belega damasta z zlatom obrobljena, s podobama Matere Božje in sv. Alojzija in pozlačeno sulico, kar je vse za primerno ceno preskrbel gospa Ana Hofbauer v Ljubljani, katero vsacemu v tej stroki toplo priporočamo. — Prihodnjic še kaj o tukajšnjih šolskih razmerah.

J. Golmajer — Loški Potok.

Iz Ljubljane. (Iz občnega zbora družbe sv. Cirila in Metoda.) Prvomestnik „družbe sv. Cirila in Metoda“ prof. Tomo Zupan otvori zborovanje tako-le:

Slavna velika skupščina! — Družba sv. Cirila in Metoda je praznovala svojo ustanovno ali prvo veliko skupščino 5. maj. srpana prav v dan svojih sv. zavetnikov pred Bogom, 1886. leta v Ljubljani; in sicer tu, kot danes, v teh nam domačih prostorih. Tisti dan smo v prvo klicali za pomoč svoja priprošnjika pred Bogom — in nismo ju klicali zastoj. Kako smo v družbenem vodstvu hiševali do zdaj pod njunim svetim varstvom, dajali smo Vam, častiti, namreč v velikih skupščinah račun leto za leto: 1887 v Trstu, 1888 v Ptuiju in vlni, 1889. leta, v Bledu. — Danes stopa to vodstvo zopet pred Vas, torej že drugi pot v središču Slovenstva, v beli Ljubljani. V podružničnih zastopnikih ali pa udih gleda to vodstvo danes zbrane krog sebe svoje 91 te podružnice; one, ki so doslej po slovenski zemlji klile na dan, prav kot cvetice ženejo iz zemlje takrat, kadar veje pomladanska sapa.

Vprašali bodete, častiti skupščinarji, po pravici: Kak duh pa je vodil to preteklo upravno leto družbo sv. Cirila in Metoda? Odgovor mi je: Taisti duh, kot do vlni osorj — duh miru. S tremi lastnostimi se je dičila namreč vselej in se diči danes družba sv. Cirila in Metoda — in te so: „vernost, lojalnost in ljubezen do slovenske domovine“, saj uprav v teh treh staroslovenskih svojstvih uvida tudi družba sv. Cirila in Metoda pogoje svojega obstanka. In nobena temu častitemu trojnemu programu nasprotnega čina nam nikdo do danes očitati ni v stanu.

Vprašali bote nadalje: Ali bo pač temu programu naše družbe ugodna tudi prihodnost? Kaj nam donese ta bodočnost, danes nikdo soditi ni v stanu. A donesi prihodnost, kar že rado; družbenemu načelnstvu zvezde-vodnice ostanejo te, kot so danes; v družbenem vodstvu bodo delovali odborniki vsi za jednega, jeden za vse — nepremakljivejšega poguma in nepremakljivejše volje od trde skale.

In ko bi se v prihodnjem našem upravnem letu po lepi naši domovini še hotel nadaljevati razdor — oprt morda le na golo osebna mrženja; — ko bi se med dobrim našim ljudstvom vzgojeval umetno nasnovani prepri — vodstvu naše šolske družbe bi bil tak prepri pogin: zato se vodstvo svojemu programu izneveriti nikdar ne more in ne sme.

In ko bi nekrščanska, nelojalna in neslovenska strast svoj prekucijski prapor vihteti jela širom vse ljube nam slovenske domovine — z doma družbe sv. Cirila in Metoda, z bivališč njenih podružnic od Drave doli do Kolpe in do jadranskega morja, od Soče tje do Sotle in do Mure — nikjer pri nas si sneti ne pustimo najmileje zastave, kar jih svet pozna: bele zastave miru. — In izdajalčeva tista roka, ki bi se drznila seči nam po tej nedolžni zastavi miru! Kajti naša družba je daleč proč od političnih fluktuacij, ona ima pred očmi le kulturni razvoj našega naroda po dobrem šolstvu.

Družbi sv. Cirila in Metoda je na sreči naše nedolžne dece dosleden šolski napredek; zato že — ko bi družih vzrokov ne bilo — se bode v slovarju družbe sv. Cirila in Metoda beseda „razdor“ tudi v naprej zvala „sporazumljenje“; in beseda „prepri“ se naši družbi glasi „mir“. (Dobro! odobravanje.)

Tacega postopanja v naši družbi smo, dragi, dolžni svojemu Bogu, svojemu cesarju in svoji domovini: zato bo tudi — in tega smo si svesti vsak trenutek — blagrovala tako dosedanje in tako zanaprjenje delovanje družbe sv. Cirila in Metoda — cerkev, država in domovina. (Splošno odobravanje. Živio! klici.)

Župan ljubljanskega mesta Peter Grasselli pozdravlja v imeni prestolnice Kranjske, a tudi duševnega središča slovenske zemlje z iskrenimi besedami navzočne ude družbe sv. Cirila in Metoda, katero je osnovala le potreba in samoobramba. Sila rodila je društvo, spoznanje, da se je treba nasprotnikom postaviti v bran z enakim orožjem. Saj so neprijatelji naši poprej na severu in jugozahodu ustanovili društva nevarna slovenski deci, ki snujejo po čisto slovenskih krajih svoje šolske zavode, vanje lové naše otroke ter jih tako skušajo odtujiti slovenski materi. Zatorej srčno pozdravlja družbo, ki si tako vrlo prizadeva za pravo vzgojo in omiko tiste mladeži naše, ki je v nevarnosti. (Skupščinarji živahno kličejo živio županu.)

Vodstveni tajnik A. Žlogar prečita zglašene in došle pokrovitelje, odbornike, odposlance in pooblaščenice.

Tajnikovo poročilo slóve: Slavna skupščina! Po slišanih besedah družbenega prvomestnika ni treba moji malenkosti delati kaknega uvoda, marveč kar odkriti vam je sliko družbenih naporov, povedati vam, kaj je družbeno vodstvo ukrepalo in izvrševalo, da morete soditi, velečenjena gospóda, je-li ono opravičilo zaupanje, katero mu je lanska skupščina poverila. Torej kar „in medias res!“ Naštevati vsega, s čemur se je pečalo družbeno vodstvo, pač ni potreba, ker bi bilo mučno za slavno skupščino in za poročevalca. Le v glavnih obrisih naj podam družbeno gibanje v zadnji upravni dobi.

Po IV. skupščini na Bledu 8. vel. srpana 1889, v kateri je bil vsled odstopa prezasluzenega odbornika, župnika J. Žičkarja, izvoljen ud glavnemu vodstvu dr. Ivan Dečko iz Celja, sešlo se je vodstvo k 12 sejam, da je rešilo društvene zadeve.

Dasi je družba razširjena povsod, koder se glasi slovenska govorica, vendar je želeli še več podružnic, ker brez teh ni mogoče dosegati društvenih smotrov, ki zahtevajo zmíraj večje novéne vsote. Lani smo izkazali v „Vestniku“ 85 podružnic s 6860 člani, letos je poskočilo število na 91. Nove podružnice so: Tek. štev. 86. Sv. Lenart v Slov. Goricah, 87. Tolmin na Goriškem, 88. Cerklje na Gorenjskem, 89. Št. Štebenj na Koroškem, 90. Priblaves na Koroškem, 91. Kosta-

njevica na Koroškem. Do sinoči se je našelo vseh družbenikov po njih kategorijah vkup 7589.

Bližamo se torej stotini podružnic, ki se bo dala doseči z nekoliko večjo živahnostjo in delavnostjo rodoljubov osobito ob jezikovni meji. Zakaj to povdarjam?

Iz imenika podružnic v zadnjem „Vestniku“ se prepričajo čč. skupščinarji, da jih je skoro polovico na Kranjskem, namreč 38 in z letošnjima dvema 40. Za temi jih je na Štajerskem 22 — dasi ondi živi skoro toliko Slovencev, kakor v osrednji Kranjski. Koroško jih ima 13, Goriško 12, Trst z Istro 5.

Iz tega sprevidijo naši dragi bratje na okrog, da jih iz osrednje Kranjske radi podpiramo, dasi mi od družbe za svojo mladež dosti ne pričakujemo; a zavedamo se dolžnosti, da njemu, ki je v večji nevarnosti, požrtvovalno prihitimo na pomoč. In vem, da vsem govorim iz srca: Vsako slovensko dete, ki bi ga nasprotnik zvalil v svoje zavode in ga raznarodil, nam je tako drago, kakor naše lastno, ki se ni v tej nevarnosti. Izrečno pa povdarjam tu pri veliki skupščini: da ne jednega tujerodnega otroka družba do sedaj ni vabila v svoje učne zavode in ga tudi v prihodnje vabila ne bode. (Tako je!)

S tem v zvezi je premislek, kako povišati družbine dohodke, ker ti so — poleg podružničnih naporov

— življenska moč naši družbi. Vodstvo tudi tega ni pustilo iz oči. Na lanski skupščini je bil vzprejet naš svet, naj bi se s prošnjo zglasilo pri vseh čč župnijskih predstojništvih po Slovenskem, da bi se nabiralo za družbo in bi se župnije po vplačanem stotaku vpisale kot pokroviteljice družbi sv. Cirila in Metoda po § 4. družbinskih pravil.

Vodstvo je pretresavalo ta predlog ter ga je odobrilo. Meseca vinotoka 1889 zglasilo se je s posebno prošnjo pri vseh župnijskih predstojništvih — pojasnivši jim namen družbe in priloživši po jeden izvod „Vestnika“ — da bi blagoizvolili duhovni in posvetni rodoljubi zbirati prispevkov toliko časa, da se lahko ista župnija (ali občina, trg, vas) vpiše mej pokrovitelje družbe sv. Cirila in Metoda. Vspeh dozdej še ni bil popolnoma ugoden; a vender se je tudi v tem oziru pomnožila vrsta pokroviteljev. Lani smo jih šteli 38. Letos je prirastlo: Tek. št. 39. Šmartno pri Litiji, št. 40. župnija Št. Lambert, št. 41. dr. J. Glančnik, odvetnik v Mariboru, št. 42. Martin Drčar, župnik v Preski, št. 43. Andr. Kalan, št. 44. Litijske in šmartinske Slovenke. Ako se je osobito v tem kraju moglo v kratkem času toliko storiti v prospeh naše družbe, zakaj bi se ne moglo drugod?

Vodstvo si usoja to stvar še jedenkrat prav toplo priporočiti vsem čč. skupščinarjem in po njih vsem občinam ter imovitejšim krajem po naši mili domovini.

Društven vestnik.

Iz našega društva. Dne 2. vinotoka je bila 6. odborova seja, o kateri mi je sledeče poročiti. Vpisna pola za knjižnico družbe sv. Cirila in Metoda se je vrnila na naše predsedništvo. Nanjo je zabeležilo mestno učiteljsko prispevek 3 gl. 60 kr. v knjižnično svrhu. — Prebere se poročilo direktorija „Zaveze slov. učiteljskih društev“, v katerem je njega sklep, da podpira in priporoča zavarovalno banko „Slavijo“ in sicer z ozirom na to, ker daje svojim članom dividendo, katera od petega leta naprej vsakemu zavarovancu v oddelkih življenskih zniža zavarovalnino (premijs), oziroma poviša zavarovani kapital. Razven tega še obljubuje društvom 3% opravnine od tistih zavarovanj, ki so se sklenila po dovršenem dogovoru z banko „Slavijo“. O tej stvari se sklene govoriti ob času občnega zbora našega društva. Ko se prebere dopis „Zaveze“, v katerem nas pozivlje, izpolniti pridejano golico, tičečo se objave društvenega odbora, izvoljenih delegatov, števila članov in imen od zadnjega poročila izstopivših in pristopivših članov, sklene se poiskati pripraven lokal, za prirejevanje učiteljskih večerov. — Končno se ukrene, da bode letošnji občni zbor našega društva šele v božici dne 29. grudnia 1890. To pa radi tega, ker sta ravnokar zborovali dve društvi in bi za naše društvo ne pre-

ostajalo dovolj časa in z ozirom na to, da je o tem času mnogobrojnejša udeležba naših gg. tovarišev mogoča. Na dnevnem redu bodo običajne točke; razven tega se je pa še sklenilo naprositi g. tovariša Luznika, da bi nam ob zborovanji razkazal in razložil svoj didaktofon, ker je tudi med našimi udi dosta zanimanja za njegov izum. Tajnik.

Vabilo. Ker „učiteljsko društvo za kranjski okraj“ dne 14. vel. srpana t. l. radi slabe udeležbe ni moglo zborovati, razpiše se nova skupščina na 3. listopada t. l. ob 10. uri dopoldne v mestni dvorani v Kranji. Vzpored razpravam: 1. Ogovor predsednikov, 2. tajnikovo, 3. blagajnikovo poročilo, 4. volitev računskih pregledovalcev, 5. poročilo pevovodje, 6. o okrajnih učiteljskih društvih, poroča g. M. Kos, 7. posamezni nasveti, 8. volitev društvenih odhornikov, 9. volitev delegatov k „Zavezi“.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Iz radovljiskega okraja. Dne 23. kimovca t. l. je imel odbor učiteljskega društva v Radovljici svojo sejo. Posvetovalo se je o prvem društvenem koncertu, kateri se ima prirediti v korist šolstvu tega okraja. Predsednik opozarja, da bi bilo umestno, ko bi vse šole tega okraja postale „ustanovnik“ Narodne